

Nỗi Đau Từ Đây

Slow

Ngô Thụy Miên

Hai mươi năm rồi em còn xa tôi
... tôi

Chơi với trong đời lòng sầu chưa
Bên kia khung trời nhạc còn buồn

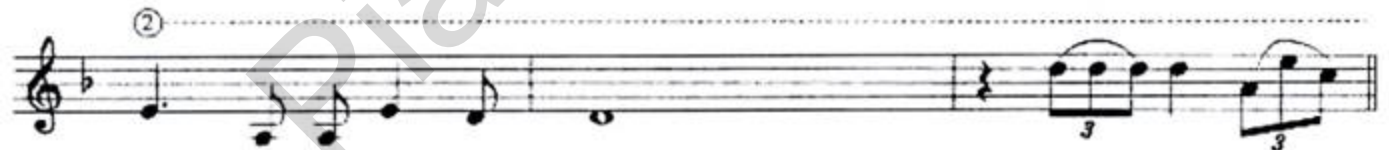
người
lời

Bâng khuâng mây trời về qua phố xưa Chiều nao ta bước chung
Nơi đây bây giờ ngồi nghe lá rơi Mùa thu mưa mãi không

đôi Tình yêu mình dang kín lối.

Hai mươi năm rồi em còn yêu...

thời Giọt lệ cho tình người.

Bao nhiêu năm qua cuộc sống miệt

mài Tuổi xanh dấu hình hài Niềm đau chết từng ngày

Đường

về lạnh buốt đôi vai gầy Gợi nhớ cơn mê này Nhìn tháng năm tàn

úa. Thôi em tình xưa dấu muộn màng Gợi tên mãi thì

thắm người yêu dấu ngàn trùng. Chiều tàn một cánh chim u

hoài Diu bước chân ai về Người đã quên câu thề.

Hai mươi năm rồi em còn yêu tôi

Yên vui bên trời một đời chia

phôi

Bao nhiêu ân tình đành theo nước trôi Lệ rơi héo hắt trên

môi người bỏ tôi một mình.